

Alapítás nem létezik!

21/4

Az irat elektronikus iratról készített
papír alapú másolat.
Debrecen... 2020 JÚL 29.
Kl.
tisztviselő írnok

DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA
Az ügy száma: 18K27012/2020
Dátum: 2020 JÚL 29.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

Példány: Melléklet:
DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA
Az ügy száma: 18K700764/2020 /21
Dátum: 2020 AUG 26.
Példány: Melléklet:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01475-0/2020	
Érkezett: 2020 SZEPT 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 8 db	ch

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [redacted] (székhely: [redacted])
[redacted] cégkivonat I/1. számon csatolva;
továbbiakban: Indítványozó), jogi képviselőm, a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda (székhely: [redacted])
[redacted] eljáró ügyvéd: dr. Karsai Dániel András; meghatalmazás I/2. szám
alatt csatolva) a következő

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtett indokok alapján állapítsa meg, hogy a jelen ügyben alkalmazott, a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés 2020. március 31. napjáig hatályos c), d) pontjai alaptörvény-ellenesek voltak, és a jelen kérelem alapjául szolgáló eljárásban ezen alkalmazott jogszabályok alkalmazását kizárni szíveskedjék. Kérem továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.I.35.213/2020/2. számú végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói határozatot, megsemmisíteni szíveskedjék.

A kérelem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének a XXVIII. cikk (7) bekezdése (hatékony jogorvoslathoz való jog), valamint az Alaptörvény B. cikke (jogállamiság és jogbiztonság elve).

A kérelem eljárásjogi alapja az Alaptörvény a 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 26. § és 41. §, (3) bekezdése, 45. § (4) bekezdése, amelyek alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a konkrét ügyben alkalmazott jogszabályt, és annak alaptörvény-ellenessége fennállása esetén alaptörvény-ellenességét akkor is megállapítja, ha

már nincs hatályban és a konkrét ügyben az alkalmazását kizárja. Megjegyzem, hogy de facto a szabályozás hatályban van ugyanazon szöveggel, csak kiegészült egy új alponttal, ezért technikailag nem látszik lehetségesnek a megsemmisítés kérése, hiszen már nem az a számszerű megjelölése a támadott jogszabályhelyeknek, mint az eljárás idején volt.

Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy Indítványozó felperes volt a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban, valamint a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtti közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben.

A Kúria Kfv.I.35.213/2020/2. számú végzését Indítványozó 2020. május 28. napján vette kézhez, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül benyújtásra.

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §). Ugyanis az ügy alapját egy olyan bírósági eljárás képezi, amelyben az alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenessége miatt ragadták meg Indítványozótól a Kúria előtti felülvizsgálati eljárás lefolytatását, ezáltal pedig súlyosan sérültek Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított alkotmányos jogai. E körülmény megvalósítja az Abtv. 29. § szerinti alapvető alkotmányossági jelentőségű kérdés követelményét. Felhívjuk a figyelmet, hogy egy, a jelen ügygel teljes analógiát mutató korábbi panasz esetében a t. Alkotmánybíróság megsemmisítette a támadott eljárási jogszabályi rendelkezéseket [42/2004. (XI. 9.) AB határozat].

Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében jelen indítvány a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál került előterjesztésre.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése alapján az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

I. A tények

A per előzményei

1. Indítványozó egy több, mint 20 éve működő, kereskedelemmel foglalkozó gazdasági társaság.
2. Az elsőfokú adóhatóság a 2013-as adóévet illetően ellenőrzést folytatott le Indítványozónál, amelynek a megállapításait a 2296913230 iktatószám alatti jegyzőkönyvben rögzítette a megállapításait. Az ellenőrzési jegyzőkönyv megállapításai alapján 2019. július 22. napján kelt, 4314291476/2019. iktatószámú határozatában Indítványozó terhére társasági adónemet érintően 20.275.000 forint, áfa adónemet érintően 54.351.000 forint, személyi jövedelemadót érintően 137.000 forint, innovációs járulékként 226.000 forint adókülönbözetnek minősülő adóhiányt állapított meg. Az adóhatóság 149.418.000 forint adóbírságot, valamint 5.239.000 forint késedelmi pótlékfizetési kötelezettséget írt elő.
3. Indítványozó fellebbezése folytán eljár Alperes, a Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága a 2019. december 6. napján hozott 2234941301 iktatószám alatti határozatában az elsőfokú döntést helybenhagyta.

Az elsőfokú bírósági eljárás

4. Indítványozó a törvényes határidőn belül keresettel élt Alperes másodfokú határozata ellen. Keresetében előadta Indítványozó, hogy a másodfokú adóhatósági döntés irat- és jogszabályellenes, valamint kirívóan szakmaiatlan. Indítványozó az ügy kapcsán alkalmazandó jogszabályi rendelkezések, valamint az Európai Unió Bíróságának, illetőleg a Kúria gyakorlatának említésével utalt arra, hogy az adóhatóság döntése olyan bizonyítékokra alapozottan került meghozatalra, amelyek objektíve hamisak, bizonyító erővel nem rendelkeznek, iratellenesen és durván sértik az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: régi Art.) 97. § (4) bekezdését, az Alperes adóhatóság pedig minden, a felperes javára szóló bizonyítékot figyelmen kívül hagyott eljárásában.
5. Az Indítványozó keresete folytán eljár Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2020. március 10. napján kelt 18.K.27.012/2020/17. számon meghozott ítéletében elutasította Indítványozó keresetét (**I/3. számon** mellékelve).

A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás

6. Indítványozó az elsőfokú bírósági ítélettel szemben 2020. április 14. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához (**I/4. számon** mellékelve). A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) az ügy elbírálására hatályos 118. § (1) bekezdés c) és d) pontjaira alapította. A befogadhatóság indokail az alábbiakat jelölte meg Indítványozó:
7. A Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezéssel [Kp. 118. § (1) bekezdés d) pontja] kapcsolatban előadta, hogy a keresetet elbíráló elsőfokú bíróság jogellenesen

eltért az 5/2016. (IX. 26.) KMK véleményben foglaltakól. Indítványozó okszerű, világos és a vonatkozó jogszabályi és felsőbb bírósági gyakorlatot bemutató felülvizsgálati kérelme bemutatta, hogy ezen körülmény önmagában okot ad a Kp. 118. § az Indítványozó ügyében hatályos (1) bekezdés d) pontja szerinti befogadásra.

8. Emellett Indítványozó a Kp. 118. § az ügyben hatályos (1) bekezdés c) pontja szerinti befogadhatósági követelmény is megvalósul. Ugyanis a perben kiemelt kérdés, hogy a nem természetes személy adóalany tudattartamának vizsgálata körében kinek a tudata vizsgálandó a szubjektív tudattartalom feltárásakor. E kérdés pedig az uniós jog egységes alkalmazása szempontjából általános érdekű, új értelmezési kérdésnek tekinthető, amire sem a meglévő hazai, sem pedig az EUB ítélkezési gyakorlata nem adja meg a szükséges felvilágosítást, hiszen az EUB előtti hasonló ügyek csak a természetes személy adóalanyok szubjektív tudattartama megítélésére tartalmazznak előírásokat.

9. A Kúria Indítványozó felülvizsgálati kérelme befogadását a 2020. május 14. napján kelt, Indítványozó jogi képviselőjéhez 2020. május 28. napján kézbesített Kfv.I.35.213/2020/2. számú végzésében megtagadta (**I/5. számon** mellékelve). A megtagadás indokai az alábbiak voltak.

10. Az Európai Unió Bírósága előtt kezdeményezendő előzetes döntéshozatali eljárás szükségességét nem tartotta megalapozottnak a Kúria, mivel megítélése szerint az EUB-nak az adólevonási joggal kapcsolatos döntései, valamint a KMK vélemény kellően világos és egyértelmű iránymutatásul szolgálnak a tagállami bíróságok számára.

I. A Kp. 118. § (1) bekezdés 2020. március 31. napjáig hatályos c) és d) pontjai alaptörvény-ellenességének okai – a jogorvoslathoz való jog és a jogbiztonság követelménye sérelme

12. Elöljáróban fontos hangsúlyozni, hogy az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése. {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

13. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében, illetve az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalma nem különbözik, hasonlóan az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, valamint az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogbiztonság követelménye is azonos alkotmányos tartalommal bír. Ezen rendelkezések esetében nem áll fenn az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezés hiánya, továbbá az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a korábbi AB határozatok megállapításai alkalmazhatóságának nincs akadálya, viszont szükséges ezen megállapítások konkrét alkalmazása a jelen ügy elbírálása során. Így tehát jelen ügyben a t. Alkotmánybíróságnak tartania kell magát az Alaptörvény hatályba lépést megelőzően meghozott AB határozatokban megállapított elvekhez az alább kifejtett indokok alapján.

A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban meghatározott követelmények

14. Az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatában megállapította, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 270. § (2) bekezdés „és” szövegrésze, valamint az azt követő a), b), ba) és bb) pontjai alkotmányellenesek, ezért e rendelkezéseket megsemmisítette. A rPp. 270. § (2) bekezdése a megsemmisítése előtt a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének feltételeit az alábbiak szerint határozta meg:

(2) A felülvizsgálati kérelem akkor terjeszthető elő, ha a felülvizsgálni kért határozat az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, és

a) a határozat eltér a Legfelsőbb Bíróság jogegységi határozatától, vagy

b) felülvizsgálata a joggyakorlat egysége, továbbfejlesztése érdekében szükséges, mivel

ba) a határozattal kapcsolatban elvi jelentőségű jogkérdés merül fel, és a Legfelsőbb Bíróság a jogkérdést illetően - a Legfelsőbb Bíróság határozatainak hivatalos gyűjteményében közzétett módon - még nem hozott döntést, illetve

bb) a határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést dönt el, amelyre vonatkozóan a Legfelsőbb Bíróság a Legfelsőbb Bíróság határozatainak hivatalos gyűjteményében korábban eltérő tartalmú elvi határozatot tett közzé.

15. Az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatában részletesen foglalkozott a felülvizsgálati eljárásnak a jogorvoslati rendszerben elfoglalt helyével és a biztosításának követelményeivel.

16. Az AB határozat indokolása IV. rész 2. pontjában megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog alapvetően a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. A felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli jogorvoslat a rendes jogorvoslaton túlmutató többletlehetőség, amelynek léte nem hozható összefüggésbe az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével (ABH 20003, 1223, 1230).

17. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy a korábbi döntéseiben nem zárta ki a felülvizsgálat jogintézményének, illetve egyes szabályainak más alkotmányos tételek alapján történő vizsgálatát. Az 1/1994. (I. 7.) AB határozat kifejezetten hangsúlyozta a más alkotmányos rendelkezésekkel való összhang biztosítását. Így a **felülvizsgálati, mint már biztosított jogorvoslat esetén a jogorvoslati jog a jogintézmény jogbiztonsági szempontú megítélése során vehető figyelembe, a rendkívüli jogorvoslat működéséből eredő hatások alapján.**

18. Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy a kialakult gyakorlata alapján az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő jogbiztonság magában foglalja az egyes jogintézmények működésének előreláthatóságát és kiszámíthatóságát. A 9/1992. (I. 30.) AB határozat szerint **„a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát”.**

19. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy önmagában nem vitatható, hogy az ítélezés egységének biztosításához szükséges eljárásoknak (végső soron az ennek nyomán született jogegységi határozatnak) az ítélezési gyakorlatból kell "táplálkoznia", azaz önmagában nincs akadálya annak, hogy az egyes eljárási törvények könnyítsék a joggyakorlat egységesítésére szoruló problémák "felszínre kerülését". Ugyanakkor ettől teljesen különálló kérdés az eljárási törvényekben - így a Pp.-ben is meghatározott - rendes és rendkívüli jogorvoslatok jogi (alkotmányjogi) természete. **A jogorvoslat alapvető funkciója a jogsérelem orvosolhatósága, a jogszabálysértések kiküszöbölése.** Mint rendkívüli jogorvoslat, ilyen a felülvizsgálat jogintézménye is, amely hagyományosan a jogszabályokban biztosított alanyi jogok érvényesítésének rendkívüli eszköze, a jogszabálysértő jogerős döntések kiszűrésének intézménye. Az Alkotmánybíróság a 22/1995. (III. 31.) AB határozatában a jogorvoslatokra egységesen irányadó megállapítást tett, mely szerint "ahhoz van joga a személynek, hogy állítsa a döntés jogos érdeket vagy jogot sértő voltát. A "sérti" másrészt azt is jelenti, hogy a jogorvoslat szabályainak azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé tenniük, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás - törvénysértő (megalapozatlan), közigazgatási ügyben, továbbá célszerűtlen - volta esetén teljesítsék. **Az az orvoslási eszköz, amelynek nem feltétele az ilyen állítás, alkotmányjogi értelemben nem jogorvoslat.**" (ABH 1995, 108, 110.)

20. A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban vizsgált rPp. rendelkezések esetében a félnek nem volt lehetősége pusztán az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre hivatkozás alapján elérni a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását, holott a **jogorvoslati jogintézmény – mint rendkívüli perorvoslat – alkotmányi jellegéből ez következne.** E körben megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértésen túli egyéb ok jelentősen

korlátozza, vagy kioltja a jogorvoslati funkciót. A rPp. 270. § (2) bekezdésnek a támadott és utóbb megsemmisített rendelkezései alapján a felülvizsgálat lényegében elmozdult a jogegységi eljárás (mintegy) előkészítő eljárásának irányába. Hangsúlyozta az Alkotmánybíróság, hogy abból a tényből, hogy a felülvizsgálati eljárás megindítására pusztán jogszabálysértés nem elégséges ok, a jogorvoslati funkció ebben a tekintetben kiüresedik. A fentiek alapján a funkcióknak a Pp. (itt: rPp.) vizsgált szabályában való keveredése sérti a jogbiztonságot.

21. Kiemelte az Alkotmánybíróság, hogy megítélése szerint az el nem döntött elvi jelentőségű jogkérdés felmerülésének igazolása, vagy az elvi jelentőségű jogkérdéstől való eltérés megjelölése a jogorvoslati funkciótól teljesen idegen, s mint a felülvizsgálat eljárási feltétele alkotmányos alapok nélküli. Az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy ha a rendes jogorvoslati eljárás alapvetően az érintett jogának vagy jogos érdekének az érvényesítését szolgálja, ehhez valamilyen módon a rendkívüli jogorvoslatnak is illeszkednie kell. A rendkívüli jogorvoslattal való élés korlátozásának a jogbiztonság szempontjából nem alkotmányos eszköze az, hogy formálisan a jogsérelem orvosolhatóságát testesíti meg a jogintézmény, tartalmában mégsem ezt a célt - hanem meghatározó módon a jogalkalmazás egységét - szolgálja (amelynek biztosítása részben jogalakító jellegű).

22. A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban az Alkotmánybíróság végül az Alkotmányból kényszerítően nem következik a Pp.-ben szabályozott felülvizsgálat jogintézményének szükségessége. **Ugyanakkor, ha a törvényhozás a Pp. eljárási szabályai között az érintetteknek e rendkívüli jogorvoslati lehetőséget, mint a rendes jogorvoslathoz képest korlátozott jogorvoslatot mégis biztosítja, akkor nem hagyhatja figyelmen kívül, hogy a korlátozás alkotmányosan csak az intézmény lényegét jelentő jogorvoslati funkció keretében indokolható.** Az Alkotmánybíróság tehát úgy ítélte meg, hogy a jogerő áttörésének a Pp. 270. § (2) bekezdés a), b), ba) és bb) pontjaiba foglalt módja **sérti az előreláthatóság jogbiztonsági követelményét, bizonytalanságot eredményez, és a jogorvoslati funkcióval is szemben áll.** A bírósági eljárás egésze bizonytalanná válik azáltal, hogy az érintettek számára egyáltalán nem kiszámítható: mely esetekben, milyen elvi kérdés lesz az, ami alapján a felülvizsgálati kérelem befogadható, s ami alapján később új határozat meghozatalára vagy a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére kerül sor. Az Alkotmánybíróság a fenti határozatában nyomatékosította, hogy "a jog érvényesülésének kiszámíthatósága magában foglalja a jogalkalmazás, így a bírósági eljárások kiszámíthatóságát is." (ABH 1992, 59, 66.)

A fenti elvek alkalmazása jelen ügyre

23. Indítványozó peres eljárásában a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés c) és d) pontjaira alapozott befogadhatósági előadást megalapozatlannak találta. Holott Indítványozó ügyében a felülvizsgálati kérelemben előadottak szerint olyan súlyos eljárási jogszabálysértéseket követett el az elsőfokú bíróság (és az azt megelőzően eljáró adóhatóságok), hogy azok alapján nem pusztán a jogsérelem megállapítása vetődik fel, de az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása szükségessége és a kúriai gyakorlattól való indokolatlan alsóbb bírósági eltérés is.

24. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. március 31. napjáig hatályos rendelkezései között pusztán a rendes bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabálysértés miatt a Kúria nem fogadta be a

felülvizsgálati kérelmek. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. március 31. napjáig hatályos szabályozása az alábbi:

118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról]

(1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy
- d) a Kúria közzétett ítélkezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés

miatt indokolt.

25. Ezen változtatott a Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. április 1. napjától hatályos módosítása, amely a jogszabálysértésre hivatkozást is a befogadhatósági követelmények közé emelte. Azonban hangsúlyozzuk, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. áprilisi módosítása Indítványozó ügyére nem alkalmazandó, ugyanis esetében a Kp. 118. § (1) bekezdésének a per megindulásakor hatályos rendelkezéseit kellett alkalmazni.

26. Az Indítványozó ügyében alkalmazandó Kp. 118. § (1) bekezdés c), d) pontjai a rPp. 270. § (2) bekezdésének az Alkotmánybíróság által a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban megsemmisített rendelkezéseivel teljes analógiát mutatva korlátozzák a jogalkotó által biztosított rendkívüli jogorvoslatot azáltal, hogy a jogszabálysértésen felül olyan többletkövetelményeket támasztanak a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban, amik magát a jogorvoslatot előreláthatatlanná és kiszámíthatatlanná teszik.

27. Az Alkotmánybíróság megállapításai szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből kényszerítően nem következik a rendes jogorvoslati formákon felüli, egyéb jogorvoslati lehetőségek biztosítása. Ugyanakkor irányadó a 3020/2018. (I. 26.) AB határozat indokolásának érvrendszere. Ebben a határozatban „leszögezte azt is az Alkotmánybíróság, hogy – bár a jogorvoslathoz való alapjogból nem következik kényszerítően e jogorvoslati lehetőség megteremtése, ha jogalkotó mégis megnyitotta e jogorvoslati forma lehetőségét, akkor – **a jogalkotónak alkotmányos kötelessége olyan eljárásjogi szabályok megalkotása, amelyek alkalmazásával az alkotmányos jogokat ért jogsérelem valóságosan, azaz hatékonyan orvosolhatóvá válik**” (Indokolás [37]). Azaz az Alkotmánybíróság – habár tételesen nem említette, de – a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban foglalt elvi megállapításait az Alaptörvény által szabályozott jogorvoslathoz való jog körében is változatlanul fenntartotta.

28. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. március 31. napjáig hatályos szabálya tehát a szabályozás kiszámíthatatlansága és előreláthatatlansága miatt nem biztosítja a jogalkotó által megteremtett rendkívüli jogorvoslat esetében a jogorvoslathoz való alkotmányos jogot. Hangsúlyozom, hogy jelen ügyben nem pusztán az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelménye sérült, hanem azon keresztül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog. Ezt az érvrendszert pedig a t. Alkotmánybíróság egy a jelen ügygel teljes analógiát mutató korábbi döntésében alakította ki, amely érvrendszert utóbb nem írta felül az

Alkotmánybíróság gyakorlata, így az jelen ügyben is minden további nélkül alkalmazható és alkalmazandó is.

A 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben foglaltak jelen ügyben történő alkalmazhatósága kizártsága

29. Az Alkotmánybíróság a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadhatósági követelmények alkotmányosságával egy korábbi döntésében is foglalkozott. A 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben {[36]-[41]} az Alkotmánybíróság visszautasította az alkotmányjogi panaszt. Az AB végzés alapjául szolgáló panaszban a panaszos azon az alapon támadta a Kp. 118. § (1) bekezdését, hogy az az alapján történt felülvizsgálati kérelem befogás elutasítása ellen nincs helye rendszer jogorvoslatnak, így sérült a jogorvoslathoz való joga.

30. Az Alkotmánybíróság 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésével kapcsolatban előadjuk, hogy jelen panaszban és a végzés alapjául szolgáló panaszban előterjesztett kérelmek és állított alkotmányos sérelmek nem azonosak. Míg a 3221/2020. (VI. 19.) AB végzés alapjául szolgáló panaszban a jogorvoslathoz való jog sérelmét abban látta a panaszos, hogy a befogadás elutasítása esetén nincs helye jogorvoslatnak, addig jelen alkotmányjogi panasz alapja a fentebb kifejtettek szerint az, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. március 31. napjáig hatályos c), d) pontjai előreláthatatlanul és kiszámíthatatlanul korlátozzák Indítványozónak a törvényalkotó által biztosított – rendkívüli – jogorvoslat során a jogorvoslathoz való jogát.

31. Hangsúlyozom tehát, hogy a jelen alkotmányjogi panasz elbírálásakor a 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben foglalt, a Kp. felülvizsgálati kérelem befogadhatósága szabályaira vonatkozó megállapításait nem kell alkalmazni.

II. Kérelem

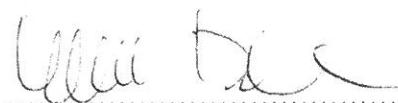
Összegezve a fentiekben kifejtetteket megállapítható, hogy az Indítványozó közigazgatási peres eljárásában alkalmazandó, 2020.március 31. napjáig hatályban levő Kp. 118. § (1) bekezdés c), d) pontjai az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság, azon belül is az előreláthatóság és a kiszámíthatóság követelményének megsértésével súlyosan sértik Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.

Kérem ezért a Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben részletesen kifejtett indokok alapján állapítsa meg, hogy a jelen ügyben alkalmazott, a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés 2020. március 31. napjáig hatályos c), d) pontjai alaptörvény-ellenesek voltak, és a jelen kérelem alapjául szolgáló eljárásban ezen alkalmazott jogszabályok alkalmazását kizárni szíveskedjék. Kérem továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.I.35.213/2020/2. számú végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói határozatot, megsemmisíteni szíveskedjék.

Kelt: Budapest, 2020. július 27.

Tisztelettel,

Az Indítványozó képviselőjében:

Karsai Dániel Ügyvédi Iroda

dr. Karsai Dániel András

ügyvéd